

Dosarul nr. 1r-199/17

nr. 02-1r-23710-24102017

DECIZIE

31 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,

în componența:

Președintele ședinței de judecată, judecător

Pleşca Ion

judecători

Negru Maria
Spoială Alexandru

cu participarea:

procurorului

Devder Djulieta

avocatului

XXXXXXXXXX

a judecat, în ședință publică, recursul inculpatului Lupașco Vasilii și recursul avocatului XXXXXXXXXXXX în interesele inculpatului Lupașco Vasilii declarate împotriva sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) nr.1-876/2017 din 05 octombrie 2017, în cauza penală privind condamnarea lui

XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, supus militar, studii superioare, celibatar, nu are copii minori la întreținere, încadrat în câmpul muncii în calitate de ofițer de patrulare în cadrul CEMS al INP al IGP al MAI, anterior nejudecat,

pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.4 Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 31 ianuarie 2017 – 05 octombrie 2017, în instanța de apel: 24 octombrie 2017 – 31 ianuarie 2018.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul pledează pentru respingerea recursurilor.

Inculpatul, apărătorul inculpatului solicită admiterea recursurilor declarate.

Asupra recursurilor, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal -

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) nr.1-876/2017 din 05 octombrie 2017, a fost hotărât: Lupașco Vasilii Andrei se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.4 Codul penal și se numește pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1 500 u.c., ceea ce constituie 30 000 (treizeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice pe un termen de 3 (trei) ani; conform art.64 alin.3¹ Codul penal; se refuză încasarea de la Lupașco Vasilii Andrei a sumei de 200 lei, ca măsură de siguranță - confiscarea specială; corpul delict – suportul electronic de model micro SD HC 10 8GB C08g TAIWAN Kingston SDC 10/8 GB ÎFC, pe care sunt fișierele audio-video în format „AVI Video File” cu denumirea REC00000 și respectiv REC00001, urmează a se păstra la materialele cauzei penale; măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi localitatea, a înceta de drept.

2. Pentru a se expune, prima instanță a reținut că inculpatul, deținând în baza ordinului nr.39 EF, din 29 ianuarie 2016, al șefului adjunct al Inspectoratului General de Poliție, funcția de ofițer de patrulare rutieră al Companiei Escortă și Misiuni Speciale a INP al IGP, în grad special - locotenent major de poliție, fiind în conformitate cu prevederile art.123 alin.2 din Codul penal, persoană publică, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, punând în pericol stabilitatea instituției în cadrul căreia activează și dând dovadă de lipsă de integritate, acționând contrar principiilor statului de drept, ignorând prevederile art.22 alin.1 lit. lit a) b) d) f) e) Legea cu privire la funcția publică și statutul

acționând contra principiilor statului de drept, ignorând prevederile art.22 alin.1 lit. a), b), c), d), e), f), g), Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform cărora funcționarul public este obligat să respecte Constituția RM, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern, contrar prevederilor art. art. 19 lit.d), e) 20 lit.b), d), 26 alin.1 lit.a) a Legii nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, prin care polițistul urmează să asigure reacționarea promptă la sesizările, comunicările despre infracțiuni și contravenții, să constate cauzele și condițiile ce pot genera sau contribui la săvârșirea infracțiunilor și contravențiilor, să desfășoare activități de constatare a infracțiunilor și contravențiilor, să constate contravenții și să aplice sancțiuni contravenționale potrivit legii, să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului, să aibă un comportament demn, contrar pct.15 lit.i) și j) din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10.05.2006, prin care colaboratorul de poliție este obligat să se opună tuturor formelor de corupție din poliție, să informeze superiorii și celelalte organe competente referitor la toate cazurile de corupție din poliție; a acceptat și primit de la Șpac Alexandru, mijloace bănești ce nu i se cuvin în următoarele împrejurări. La 24 octombrie 2016, Lupașco Vasilii Andrei, fiind membru al echipajului de patrulare MAI 9707, aproximativ ora 22 și 05 min. Lupașco Vasilii Andrei, fiind repartizat conform graficului de serviciu pe ruta str. Calea Orheiului - Calea Moșilor - str. Petricani mun. Chișinău, aflându-se în serviciu, pe str. Petricani mun. Chișinău în regiunea sensului giratoriu amplasat în fața magazinului industrial „Supraten”, a stopat automobilul de model „Volkswagen Passat” cu numărul de înmatriculare C HC 166, condus de Șpac Alexandru Vasile a.n. 1992, care avea defectat sistemul de iluminare, acționând cu intenție directă, a acceptat și primit de la ultimul mijloace bănești ce nu i se cuvin, în mărime de 200 lei, pentru a îndeplini acțiuni contrar funcțiilor sale și anume pentru a nu-1 documenta pe acesta în comiterea contravenției prevăzute la art.228 alin.1 Codul contravențional, și anume (1) exploatarea vehiculelor cu defecte tehnice, în dispozitivele de iluminare ori de semnalizare, pentru a nu-1 documenta pe acesta în comiterea contravenției prevăzute la art.232 alin.1 Codul contravențional, și anume conducerea vehiculului de către o persoană care nu are asupra sa permis de conducere.

3. Nefiind de-acord cu sentința în cauză, inculpatul Lupașco Vasilii Andrei, în termeni legali, a atacat-o cu recurs, solicitând: admiterea recursului și casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 05.10.2017 în privința lui Lupașco Vasilii și dispunerea achitării acestuia din motivul lipsei elementelor infracțiunii incriminate în acțiunile acestuia. Motivele recursului pot fi rezumate la următoarele: rechizitoriul și sentința primei instanțe nu este efectuată încadrarea juridică a faptei, inclusiv sub aspectul obiectului juridic special al infracțiunii. Fapt contrar prevederilor art.6 CEDO cât și contrar unei practici judiciare asemănătoare. În raport cu cele enunțate mai sus sunt relevante următoarele argumente, și anume că partea acuzării a avut obligația ce rezultă din prevederile art. art. 51, 52 și 113 Codul penal să determine în procesul calificării infracțiunii obiectul juridic special. Or, această obligație, conform art.113 alin.2 Codul penal nu este stabilită doar pentru instanța de judecată. În situația în care, partea acuzării, după cum rezultă expres din lege, a avut o asemenea obligație, dar nu a determinat obiectul juridic special, nu a invocat elementele componente ale acestuia în rechizitoriul, înseamnă, că la calificarea oficială a infracțiunii nu s-a ținut cont de unul din elementele infracțiunii, astfel încât încadrarea juridică a faptei a avut loc în lipsa acestui element, ceea ce de la sine duce la achitarea inculpatului. Nefiind desfașurat în actul de acuzare, obiectul juridic special nu putea fi reținut din oficiu de către instanța de judecată. În mod contrar ar însemna, că prin derogare de la prevederile art.24 Codul de procedură penală, în practică, instanța de judecată se manifestă ca un organ de acuzare. Reținând din oficiu, părțile componente ale obiectului juridic special, instanța de judecată i-a încălcat inculpatului dreptul la apărare. Ori, acesta nu a avut posibilitate să se apere în raport cu ceea ce nu a fost indicat în rechizitoriul, nu a fost supus cercetării judecătorești/dezbaterilor judiciare. De asemenea la caz este aplicabilă și hotărârea CEDO și anume cauza Vanyan contra Rusiei și anume se reține o provocare ori de câte ori organele de urmărire penală nu se limitează la a cerceta în mod pasiv activitatea infracțională, ci exercită o asemenea influență asupra persoanei vizate, încât să determine săvârșirea infracțiunii, care fără această intervenție nu ar fi fost săvârșită, cu scopul de a constata infracțiunea, respectiv de a obține probe și de a declanșa urmărirea penală (hot. Teixeira de Castro contra Portugaliei, 9 iunie 1998, &&38, 39). Investigarea activității infracționale nu este realizată într-o manieră pasivă, dacă: acuzatul s-a angajat în comiterea actelor de corupere la inițiativa agenților statului sau, după caz, a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului, fiind ținta unor solicitări asidui din partea acestora; nu există nicio dovadă că acuzatul a mai comis alte infracțiuni, în special infracțiuni legate de corupție (hot. Ramanauskas contra Lituaniei, 5 februarie 2008, &&67). Activitatea de provocare la acte de corupere trebuie să implice forme concrete de instigare, susceptibile de a genera sub aspect intelectual luarea unei decizii de a comite infracțiunea. Provocarea poate consta în: rugăminți insistente, promisiuni false, solicitări repetate bazate pe simpatii personale, amenințări etc. Așa cum s-a menționat și în sentință, combaterea corupției este o prioritate pentru guvernare, iar în perioada când Șpac Alexandru s-a echipat cu tehnica specială de video și audio a existat o campanie activă de a prinde anume agenții de circulație în acte de corupție. Reținerea lui Lupașco Vasilii nu a fost unica în acea perioadă. A menționat asupra declarațiilor lui Șpac Alexandru și anume că în acea zi aparatul de înregistrare audio și video le-a mai utilizat în scopuri personale. De asemenea a menționat că procura era valabilă. În acea zi a mai fost staționat de către colaboratorii de poliție de 2 ori și când a fost stopat de ceilalți colaboratori avea actele în regulă, a concretizat că avea la el și permisul. Deci, Șpac Alexandru în ziua cu pricina, intenționat ascundea actele sale și cutreiera orașul în vederea să fie oprit de agenții de circulație și după ce era obligat de aceștia să prezinte actele, acesta intra în discuții cu referire la suma de bani ce o poate oferi. Asta demonstrează faptul că Șpac Alexandru în mod intenționat nu i-a prezentat lui Lupașco actele ce atestă dreptul de folosință a automobilului, și anume procura care era valabilă, căci anterior a prezentat actele agenților de circulație. Prin urmare el cunoștea despre faptul că are actele în regulă, dar deoarece acestea se aflau în folia cu banii special pregătiți din timp pentru instigarea la coruperea agenților de circulație, intenționat nu le-a prezentat la solicitare, fiindcă nu erau încă inițiate discuțiile despre mită. Abia după ce a făcut prima încercare de a propune banii, care nu au fost acceptați de Lupașco, martorul Șpac nu s-a oprit și când i s-a spus că mașina va fi dusă la parcare specială, deja a prezentat actele, și imediat a propus a doua oară mita, după care i-a întins folia cu acte, solicitate de Lupașco, practic aruncându-i mita în mână. Deci, nu se cunoaște care era necesitatea la toate cele întâmplate dac actele sunt în regulă și care ar fi rostul să fie întocmit vreun proces-verbal cu privire la contravenție. Martorul respectiv avea scopul să înregistreze circumstanțele cu privire la acceptare și primire, care din înregistrările video nu se confirmă, căci acceptarea după spusele lui Șpac s-a manifestat prin indicarea cu privirea în jos de a pune acolo, după spusele lui în folie, iar primirea că acesta i-a transmis folia cu bani și acte. Din înregistrarea video se observă că Șpac Alexandru nu pune pretinsa sumă de bani în folie astfel nu se cunoaște când a pus banii în pachet, dar a ridicat pachetul cu documente pregătit din timp și cu tot cu bani, și l-a întins lui Lupașco, care habar nu avea despre ce este acolo, fiind conștient că acesta îi dă actele pe care le-a solicitat pentru verificare. Iată de ce, instanța trebuia să ia în calcul și imaginile video în coroborare cu declarațiile lui Șpac, acestea fiind contradictorii, căci faptul acceptării și primirii banilor nu s-a confirmat și rezultă doar din declarațiile lui Șpac, care are motiv să îl învinuiască pe inculpat, căci în cazul lui încearcă să scape de răspundere penală pentru faptul de corupere activă. De asemenea a menționat că provocarea comiterii unei infracțiuni este o acțiune criminală prevăzută de Codul penal. S-a mai menționat că, nu poate fi reținut argumentul instanței de fond precum că primirea a avut loc contrar faptului că Lupașco a întors banii, și anume că nu se va reține că întoarcerea nu a fost benevolă, dar deoarece inculpatul a văzut că s-a dezlipit bateria de la brâu lui Șpac Alexandra a întors banii. Așa cum a menționat și inculpatul dar și denunțatorul, ultimul i-a comunicat că a avut operație la abdomen și nu se simte bine. Lupașco Vasilii a pus întrebări referitor la operație nu cu alte scopuri doar pentru a se convinge că persoana nu are nevoie de spitalizare și că va ajunge cu bine acasă. Nu în zadar a avut intenția să cheme ambulanța la fața locului pentru a-i acorda primul ajutor lui Șpac Alexandru. Aceste circumstanțe au fost confirmate și de martorul Grosu Dumitru, iar instanța incorect a considerat declarațiile acestui martor ca fiind tendențioase deoarece ei sunt colegi de serviciu. Norma procesuală penală nu prevede că nicio probă nu are prioritate în față alteia, iar faptul tendențiozității lui Grosu Dumitru urma să fie constatată prin probe din dosar, dar nu prin concluzie declarativă, iar până la proba contrarie declarațiile acestui martor sunt o probă pertinentă, concludentă și utilă. De asemenea nu poate fi reținută circumstanța invocată de instanța fond în sentință precum că se atestă coruperea pasivă și anume prin faptul că Lupașco Vasilii nu a întocmit procesul-verbal contravențional în privința lui Șpac Alexandru pentru faptul că avea farul din stânga deteriorat. Așa cum a menționat inculpatul, după ce Șpac Alexandru a prezentat toate actele necesare, nu era necesar de a întocmi proces verbal cu privire la contravenție pentru lipsa actelor. De asemenea, la acel moment el nu dispunea de tehnică pentru a fixa proba ce atestă deteriorarea farului, prin urmare în unele cazuri când contravenția este

neînsemnată agentul de circulație se poate limita la un avertisment, ceea ce a și făcut Lupașco Vasilii. Prin urmare, avertismentul a fost confirmat și de Lupașco, și de Șpac și de martorul Grosu.

4. De asemenea, nefiind de-acord cu sentința în cauză, avocatul XXXXXXXXXX în interesele inculpatului Lupașco Vasilii Andrei, în termeni legali, a atacat-o cu recurs, solicitând: admiterea recursului și casarea sentinței Judecătorei Chisinău, sediul Râșcani din 05.10.2017, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Lupașco Vasilii să fie achitat din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. Motivele recursului pot fi rezumate la următoarele: din materialele cauzei se constată clar că martorul Șpac Alexandru a fost o persoană care a acționat sub acoperire în condițiile în care ultimul prin denunțul său a denunțat acțiunile sale asupra trei echipaje. Întreaga operațiune ar fi fost o înscenare pusă la cale chiar de către organele de poliție. Astfel, ultimul a fost înzestrat cu tehnică specială la data de 24 octombrie 2016 având scopul provocării colaboratorilor de poliție. Totodată, în cadrul cercetării judecătorești apărarea a invocat faptul că inculpatul a fost provocat la care instanța nu și-a motivat soluția, iar lipsa motivării ridică probleme conform art.6 paragraful 3 din Convenție, cu referire la accesul la justiție - situație în care nu sunt indicate cu suficientă claritate temeiurile pe care se bazează hotărârea în cauză ceea ce împiedică folosirea efectivă a procedurilor de contestare. Obligația instanței de a motiva sentința constă în necesitatea stabilirii adevărului iar judecătorul să-și formuleze convingerea asupra acestui adevăr și că realitatea e conform convingerilor sale. Astfel, instanța de judecată urma să țină cont de faptul că sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător. Astfel, nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul cercetării judecătorești acuzatorul de stat nu a adus probe ce ar confirma prezența elementelor ce sînt caracteristice faptei prejudiciabile exprimată prin acceptare și primire a mijloacelor bănești în valoare de 200 lei de la Șpac Alexandru. În atare circumstanțe, dat fiind că în actul de învinuire (rechizitoriul) partea acuzării nu a specificat prin ce s-a exprimat intenția pe care ar fi manifestat-o, care este motivul comiterii infracțiunii imputate, scopul urmărit, se impune concluzia certă că inculpatul urmează a fi achitat din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, devreme ce o asemenea expunere de circumstanțe și cercetare a probelor din dosar. Nu poate fi reținută versiunea acuzatorului de stat privind comiterea infracțiunii imputate inculpatului, iar vinovăția inculpatului rămîne a fi una echivocă, lăsată la discreția aprecierilor subiective și unilaterale ale organului de urmărire penală. Judecătorul în cadrul procesului nu are rolul de acuzator.

5. În ședința de judecată, inculpatul Lupașco Vasilii Andrei și avocatul său XXXXXXXXXX au susținut integral recursurile depuse. Procurorul Devder Djulieta a solicitat respingerea recursurilor.

6. Colegiul penal, auzind părțile, examinând materialele cauzei penale, consideră recursurile ca fiind parțial întemeiate și pasibile de a fi admis parțial, inclusiv din alte motive, cu casarea integrală a sentinței, și cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță din următoarele considerente.

7. Conform art.449 Cod de procedură penală al RM, *judecînd recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținînd hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat; recursul este depus peste termen; recursul este inadmisibil; admite recursul, casînd hotărârea, parțial sau integral, și ia una din următoarele soluții: dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod, rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare. Adoptarea deciziei și întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 și 418, care se aplică în mod corespunzător.* Subsecvent normei citate, instanța de recurs, în conformitate cu prevederile art.449 alin.1 pct.1) lit.a) Codul de procedură penală, respinge recursul ca fiind nefondat.

8. Colegiul penal conchide că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate. Prima instanță s-a bazat pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

– declarațiile martorului Șpac Alexandru, care în ședința de judecată, a declarat că, pe Lupașco Vasile, îl cunoaște din momentul cînd i-a stopat automobilul, în careva relații de prietenie s-au rudenie nu sunt. Nu ține minte data, însă era luna octombrie 2016, aproximativ pe la orele 22.00, se deplasa cu mașina, din sec. Buiucani spre sec. Rîșcani, iar un far la automobil era defectat, atunci a fost stopat pe podul de pe str. M. Viteazu, de către o mașină de patrulare, care prin dispozitivul sonor i-a spus să traverseze podul pînă la sensul giratoriu. Astfel, el s-a oprit la sensul giratoriu și a ieșit din mașină, ulterior de el s-a apropiat d-nul Lupașco care sa prezentat și i-a cerut documentele, însă avea la el numai permisul de conducere, astfel a transmis doar pașaportul tehnic, asigurarea și revizia tehnică. D-ul Lupașco la întrebare dacă are careva acte care îi atestă dreptul de folosință asupra mașinii, iar el i-a răspuns că nu dispune de acestea, însă avea procură, dar nu a prezentat-o deoarece credea că este deja expirată. Atunci d-ul Lupașco i-a comunicat că trebuie să ducă mașina la parcare specială, deoarece nu are dreptul să circule cu aceasta, însă el i-a propus 200 de lei pentru a putea pleca mai departe. Revizia tehnică și asigurarea se aflau într-o folie, iar Lupașco Vasile i-a dat de înțeles să pună banii în folia respectivă, lucru pe care la și făcut. După ce ia transmis banii, Lupașco Vasile s-a apropiat de mașina lui pentru a verifica dacă ecusonul reviziei tehnice de pe geam este valabil. A concretizat că, în ziua respectivă el era dotat cu un aparat care efectua înregistrarea audio și video, care era amplasat într-un nasture din regiunea gâtului, iar cînd s-a apropiat Lupașco Vasile de dînsul, bateria de la aparatul video, care era amplasată în regiunea brăului cu bandă adezivă sa dezlîpît, fapt pe care Lupașco Vasile, la observat și la întrebare ce are în regiunea brăului, la ce ia comunicat că este după operație și se simte cam rău. Ulterior s-a deplasat în mașina personală, d-nul Lupașco s-a apropiat de el, i-a transmis actele și i-a propus să cheme ambulanța, însă el i-a comunicat că nu are nevoie și că va putea ajunge singur acasă. A mai concretizat că, cînd Lupașco Vasile i-a transmis actele înapoi, în folia cu actele, erau și banii pe care el i-a transmis dumnealui, după care s-a pornit și a plecat spre casă. A mai declarat că, automobilul lui era de model VW Passat c/1 CHC 16, iar tehnica specială a procurat-o vreo 2 ani în urmă, din China și a dorit să o utilizeze în scopuri personale. Anterior în organele de drept nu a fost angajat și careva legături cu organele de drept s-au cele secrete nu a avut. Suma dată de bani de 200 de lei, a fost propusă de el, Lupașco Vasile doar i-a comunicat unde să o pună. Suma dată a fost restituită după ce Lupașco Vasile a depistat operația, însă nu cunoaște cum la aparatul de înregistrare audio și video se modifică ora și data. Suma de 200 de lei a fost propusă pentru a nu i se întocmi proces verbal și totodată pentru a nu-i lua mașina la parcare specială. În acea zi aparatul de înregistrare audio și video l-a mai utilizat în scopuri personale, iar procura era valabilă. Dispozitivul tehnic dat l-a cumpărat de pe internet, însă nu ține minte de pe ce site, iar careva acte confirmative că a fost procurat de pe internet nu are. Echipajul dat l-a primit de la Poșta Moldovei. Momentul transmiterii banilor a avut loc prin cuvintele „pune aici” și a arătat cu fața în jos, fiind o singură bancnotă. În acea zi a mai fost staționat de către colaboratorii de poliție de 2 ori și cînd a fost stopat de ceilalți colaboratori avea actele în regulă, însă a concretizat că avea la el și permisul. Ulterior a înțeles că, de la început ia comunicat că mașina o duce la parcare, însă îi va face și proces verbal. La ceilalți colaboratori a prezentat permisul de conducere, însă în momentul cînd a fost stopat de Lupașco Vasile nu îl mai avea la el, deoarece între timp a fost acasă și l-a uitat;

– declarațiile martorului Grosu Dumitru, care în ședința de judecată, a declarat că, aata nu o ține minte cu certitudine dar probabil era data de 24.10.2016 și era implicat în serviciu cu domnul Lupașco Vasilii în zona Calea Orheiului, Petricani. Efectuînd serviciu de patrulare cu mașina MAI 9707 de model Skoda Rapid la volanul căruia se afla Lupașco V. iar el era pe bancheta din față. Deplasîndu-se de la cercul S.A. „Supraten” de pe str. M. Viteazu spre bd. Ștefan cel Mare, pînă la patinoarul „Ice Bravo” colegul a observat un automobil care se deplasa neadecvat, avea o viteză mai sporită decît a celorlalți participanți la trafic și nu îi ardea farul din partea dreaptă a automobilului. Ca rezultat colegul a pornit girofarul și prin sistemul sonor a fost somat ca să oprească pe partea dreaptă. Șoferul intenționa ca, să stopeze pe pod, dar i-a fost comunicat ca să continue deplasarea și să oprească după cerc pentru a nu crea impedimente în trafic. Totul s-a întîmplat aproximativ pe la ore 21.00. Șoferul a stopat după

cerc pe partea dreaptă iar colegul lui s-a apropiat de el. A menționat că, el a rămas în mașina de serviciu. Despre ce au discutat cei din urmă nu poate comunica nimic, dar după ce s-a apropiat colegul lui 1-a întrebat dacă i-a întocmit proces verbal și i-a comunicat că nu, deoarece ei nu au reușit ca să facă careva poze sau înregistrări video și a mai comunicat că șoferul se simțea rău deoarece este după operație. L-a întrebat pe coleg dacă este necesar ca să fie solicitată intervenția medicilor la care i-a comunicat că el la fel 1-a întrebat de mai multe ori dacă are nevoie de ajutor medical dar s-a refuzat. De asemenea, 1-a întrebat pe coleg dacă nu i-a transmis careva bani la ce i-a comunicat că „nu” dar i-a făcut doar o observație pentru a înlătura neajunsurile referitoare la farul mașinii motiv din care nu i-a întocmit proces-verbal;

– procesul-verbal de examinare din 16.11.2016 și stenograma prin care a fost examinat fișierul audio-video în format „AVI Video File” cu denumirea REC00000 și respectiv REC00001 care se află pe suportul electronic de model micro SD HC 10 8GB C08g TAIWAN Kingston SDC 10/8 GB ÎFC pe care sunt înregistrate - și redă convorbirea care a avut loc între martorul Șpac Alexandru și învinutul Lupașco Vasilii la 24 octombrie 2016 (f.d. 11-13);

– ordonanța din 16.11.2016 de recunoaștere a fișierelor audio-video în format „AVI Video File” cu denumirea REC00000 și respectiv REC00001 și suportul electronic de model micro SD HC 10 8GB C08g TAIWAN Kingston SDC 10/8 GB ÎFC, în calitate de corp delict (f.d. 14);

– ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 14.11.2016 și respectiv 28.11.2016 prin care s-a dispus ridicarea extrasul din registrul privind echipa de serviciu pentru data de 24 octombrie 2016 care conține informații despre traseele(rutele) posturile de patrulare cu indicarea traseelor, numele/prenumele colaboratorilor poliției de patrulare, modelul și numărul de înmatriculare a automobilelor. Astfel, prin înscrierile de la pagina 126, se demonstrează că în schimbul 2 pentru data de 24.10.2016 la ora 19:00 pînă la 06:30 Grosu M. Lupașco, aveau stabilite posturile (rutele) de patrulare str. Orhei - str. Moșilor - str. Petricani, cu automobilul de model Skoda cu numărul de înmatriculare 9707 (f.d. 28-29);

– procesul-verbal de examinare din 19 decembrie 2016, prin care au fost examinate actele ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 28 noiembrie 2016 de comandantul de pluton al Companiei de Escortă și misiuni Speciale, locotenent colonel Gheorghe Stratan și anume registrul de evidență al activității și contravențiilor depistate, eliberat pe numele ofițerului de patrulare Lupașco Vasile (f.d.30);

– copia extrasului din registrul privind echipa de serviciu pentru data de 24 octombrie 2016 (f.d.31-32);

– extrasul din registrul echipei de serviciu pentru automobilul de serviciu numărul 9707 (f.d.33-34);

– extrasul de pe dispozitivul GPS amplasat pe automobilul cu numărul 9707 privind deplasările pentru data de 24.10.2016 precum și locul staționării și timpul staționării (f.d. 35-36);

– ordonanța din 19.12.2016 de recunoaștere a actelor indicate în procesul verbal de ridicare a documentelor din 28.11.2016, în calitate de mijloc material de probă (f.d.37);

– ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 20.12.2016 și respectiv 26.12.2016 prin care s-a dispus ridicarea copiei procesului verbal cu privire la contravenție din data de 24 octombrie 2016 (f.d. 38-29);

– procesul-verbal de examinare din 27 decembrie 2016 a copiei procesului-verbal cu privire la contravenție din data de 24 octombrie 2016 cu nr. MAI03 534574 (f.d.41);

– proces-verbal de examinare a scrisorii nr.23/841 din 27.12.2012 (f.d.44);

– scrisoarea nr.23/773 din 24.11.2016 (f.d.45 - 48);

– copia raportului ofițerului de patrulare al CEMS a INP, locotenent major de poliție, Lupașco Vasilii, din 01.12.2016 (f.d.49-50);

– scrisoarea nr.23/773 din 24.11.2016 (f.d.51);

– scrisoarea nr.01/3744 din 06.12.2016 și anexele de la scrisoarea nr.01/3744 din 06.12.2016 care sunt pe 8 file - potrivit cărora, Lupașco Vasilii la 24 octombrie 2016 nu a întreprins nici o acțiune în scopul stabilirii dacă martorul Șpac Alexandru deține sau nu deține permis de conducere, și dacă are dreptul de folosință și posesie asupra mijlocului de transport VW Passat cu numărul de înmatriculare CHC 166 (f.d.52-63);

– ordonanța din 27.12.2016 de recunoaștere a actelor indicate mai sus, în calitate de mijloc material de probă (f.d. 64);

– procesul-verbal de confruntare din XXXXXXXXXX conform căruia martorul Șpac Alexandru și-a menținut declarațiile date în cadrul urmăririi penale privind actul corupțional care a avut loc, iar inculpatul Lupașco Vasilii a negat faptul acceptării mijloacelor bănești în sumă de 200 lei MDL (f.d. 109-111);

– corpul delict - suportul electronic de model micro SD HC 10 8GB C08g TAIWAN Kingston SDC 10/8 GB ÎFC pe care sunt înregistrate și redă convorbirea care a avut loc între martorul Șpac Alexandru și învinutul Lupașco Vasilii la 24 octombrie 2016 (f.d. 141).

9. Astfel, analizând declarațiile martorilor Șpac Alexandru și Grosu Dumitru, procesul-verbal de examinare din 16.11.2016 și stenograma, ordonanța din 16.11.2016 de recunoaștere a fișierelor audio-video în format „AVI Video File”, ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 14.11.2016 și respectiv 28.11.2016, copia extrasului din registrul privind echipa de serviciu pentru data de 24 octombrie 2016, extrasul din registrul echipei de serviciu pentru automobilul de serviciu numărul 9707, extrasul de pe dispozitivul GPS amplasat pe automobilul cu numărul 9707 privind deplasările pentru data de 24.10.2016 precum și locul staționării și timpul staționării, ordonanța din 19.12.2016 de recunoaștere a actelor indicate în procesul verbal de ridicare a documentelor din 28.11.2016, ordonanță și procesul-verbal de ridicare din 20.12.2016 și respectiv 26.12.2016, procesul-verbal de examinare din 27 decembrie 2016; procesul-verbal de examinare a scrisorii nr.23/841 din 27.12.2012, scrisoarea nr.23/773 din 24.11.2016, copia raportului ofițerului de patrulare al CEMS a INP, locotenent major de poliție, Lupașco Vasilii, scrisoarea nr.23/773 din 24.11.2016, scrisoarea nr.01/3744 din 06.12.2016 și anexele de la scrisoarea nr.01/3744 din 06.12.2016, ordonanță din 27.12.2016 de recunoaștere a actelor indicate mai sus, procesul-verbal de confruntare din XXXXXXXXXX și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, Colegiul penal constată că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului Lupașco Vasilii Andrei în comiterea infracțiunii imputate și care combat argumentele declarate de către inculpat.

10. Colegiul penal constată cu certitudine că Lupașco Vasilii a comis infracțiunea imputată lui, și că acțiunile inculpatului urmează a fi calificate în baza art.324 alin.4 Codul penal după semnele calificative: coruperea pasivă – acceptarea și primirea, personal, de către o persoană

publică, bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a nu începe acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale.

11. Colegiul penal, menționează faptul că, argumentele invocate de avocatul inculpatului în recurs au fost combătute prin sentința primei instanțe. Colegiul penal reiterează că, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la articolul respectiv îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerația în strictă conformitate cu legea. Astfel, faptul respectiv invocat de avocatul inculpatului nu se regăsește or, aplicând la caz situația se atestă că acceptarea și primirea de către inculpat a bunului a fost nu conform legii. Faptul respectiv este aplicabil și asupra faptului invocat de avocat și inculpat cât ține de informarea inculpatului cu privire la comiterea infracțiunii imputate, or, cât din conținutul rechizitoriului atît și a sentinței primei instanțe este specificat clar în ce este învinuit inculpatul, în acest sens fiind descrisă cât acțiunea faptică atît și încadrarea juridică a acțiunii ilegale comise de inculpat.

12. Colegiul penal menționează că, din conținutul stenogramei, se constată echivoc că inculpatul întreține discuția respectivă și dădea semne că este predispus de a întreține discuție cu astfel de tentă. Or, martorul a perceput indubitabil că soluționarea producerii încălcării este posibilă prin metoda inițial concepută. Toate acțiunile martorului Șpac Alexandru cu privire la prezentarea actelor sale nu au fost curmate de inculpat, deopotrivă fiind susținute prin diferite fraze cu scopul de a degaja situația. Inculpatul a început să ducă discuții „protocolare” abia după ce a sesizat că inculpatul ar putea avea un dispozitiv de înregistrare. Se reiterează faptul că a avut loc acceptarea și, ulterior, primire din partea inculpatului a sumei respective. Suma de 200 lei a fost întoarsă de inculpat împreună cu actele odată ce a avut loc depistarea a unui dispozitiv la martorul Șpac Alexandru.

13. Referitor la argumentele invocate privind infracțiunea respectivă ca fiind provocare, Colegiul penal statuează în cauza Teixeira de Castro vs Portugalia că, dreptul la un proces echitabil ar putea fi încălcat în cazul în care colaboratorii de poliție nu s-ar limita la investigarea activității infracționale ale unui suspect într-un mod esențialmente pasiv, în acest sens exercitînd o influență pentru a provoca săvârșirea unei infracțiuni, care, în caz contrar, nu ar fi fost comisă. De asemenea în cauza Vanyan vs Rusia, hotărârea din 15 decembrie 2005, CtEDO a constatat că problema provocării poate fi pusă chiar și în situațiile în care activitatea respectivă a fost efectuată de către o persoană privată care a acționat ca un agent sub acoperire, în timp ce aceasta a fost de fapt organizată și condusă de către colaboratorii de poliție. Având în vedere importanța principiilor indicate supra, CtEDO a constatat în cauza Ramanaukas vs Lituania, hotărârea din 05 februarie 2008 că, în cazul în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni, instanțele judecătorești trebuie să examineze minuțios materialele dosarului, deoarece pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil în sensul articolului 6 §1 din Convenție toate probele obținute în rezultatul provocării de către poliție trebuie să fie excluse. Astfel, Colegiul a concluzionat că elementul decisiv întru aplicarea jurisprudenței CEDO la speța respectivă se manifestă prin faptul dacă există sau nu există provocare cu implicarea organului de urmărire penală. Colegiul penal a concluzionat că statul prin organele sale de drept s-a implicat într-o modalitate esențialmente pasivă, și anume martorul Șpac Alexandru nu a fost agent operativ, nu a avut vreo tangență cu organele de stat și în același sens nu a activat anterior în domeniul respectiv. Colegiul penal statuează că nu sunt aplicabile careva suspiciuni de colaborare dintre martorul respectiv, care e decisiv întru soluționarea obiectivă a cauzei și organele statale. La caz, provocarea trebuie concepută nu în sensul direct al definiției dar în coraport și cu alte circumstanțe și anume dacă provocarea era coordonată sau era monitorizată de organele de drept. Astfel de circumstanțe nu au fost identificate pe parcursul judecării cauzei. Colegiul penal reiterează că, martorul Șpac Alexandru a declarat echivoc că nu are tangență cu organele de urmărire penală iar aparatul care la utilizat la momentul discuției a fost procurat de pe internet. Colegiul remarcă că martorul a fost prevenit de răspundere penală pentru darea intenționată de declarații false, astfel asupra celor declarate de martorul respectiv nu se planează careva suspiciuni privind veridicitatea lor.

14. Referitor la necesitatea sau lipsa necesității întocmirii procesului-verbal cu privire la deteriorarea farului, Colegiul penal reține că o astfel de ipoteză ar fi aplicabilă în cazul în care nu urmau să aibă loc toate circumstanțele descrise mai sus. Inculpatul într-adevăr avea opțiunea de a nu întocmi proces-verbal cu privire la contravenție în acest sens limitîndu-se la aplicarea avertismentului cu privire la încălcarea respectivă, însă era aplicabilă dacă această concluzie avea să se bazeze pe intima convingere a ofițerului de patrulare de a nu întocmi procesul-verbal cu privire la contravenție dar nu și a altor circumstanțe „din exterior” care l-au adus să procedeze astfel (cu referire la infracțiunea comisă).

15. Conform art.55 Codul penal, *persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, cu excepția infracțiunilor prevăzute la art.181¹, 256, 303, 314, art.326 alin.(1) și (1¹), art.327 alin.(1), art.328 alin.(1), art.332 alin.(1), art.333 alin.(1), art.334 alin.(1) și (2), art.335 alin.(1) și art.335¹ alin.(1), poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale. Persoanelor liberate de răspundere penală în conformitate cu alin.(1) li se aplică următoarele sancțiuni contravenționale: a) amendă în mărime de pînă la 150 de unități convenționale; b) privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 3 luni la un an; c) privarea de dreptul de a deține anumite funcții pe un termen de la 3 luni la un an; d) privarea de dreptul special de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la 3 ani; e) privarea de dreptul special de a deține armă și de portarmă pe un termen de la 3 luni la un an; f) muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de la 10 la 60 de ore; g) arest contravențional de pînă la 30 de zile. Privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate, privarea de dreptul de a deține anumite funcții, privarea de dreptul special pot fi aplicate și ca sancțiuni complementare.*

16. În condițiile legii, răspunderea penală pentru infracțiunea săvârșită, poate fi înlocuită cu o altă formă de răspundere, extrapenală, care atrage o sancțiune cu caracter contravențional. Deoarece constrîngerea penală reprezintă forma cea mai gravă e constrîngere, ea trebuie să reflecte întotdeauna gravitatea faptei, de aceea s-a admis posibilitatea înlocuirii răspunderii penale, în cazul unor fapte penale comise în condiții atenuante, cu o răspundere mai ușoară, care să se afle în concordanță cu gravitatea faptei comise. Instituția liberării de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională reflectă preocuparea legiuitorului de a institui și alte măsuri legale decît cele penale, pentru corectarea celor care au săvârșit infracțiuni de o gravitate redusă. Esența acestui tip de liberare de răspundere penală constă în aceea, că fapta comisă rămîne a fi considerată infracțiune, însă, la caz, instanța de judecată, în condițiile stipulate de art.55 Codul penal, dispune înlocuirea răspunderii penale cu răspunderea contravențională.

17. Din conținutul art.55 Codul penal reiese că pentru liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, trebuie să fie respectate unele condiții, în particular: persoana a săvârșit o infracțiune și infracțiunea este comisă pentru prima oară; infracțiunea este catalogată ca fiind una ușoară ori mai puțin gravă; a fost reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune (nu există prejudiciul la caz); s-a constatat că corectarea persoanei vinovate este posibilă, fără implicarea răspunderii penale.

18. În aceeași ordine de idei, Colegiul reține că, prin sintagma „poate” din textul art.55 alin.1 Codul penal, aplicarea acestei norme este o opțiune, or, alin.1 stipulează că, în cazul cînd sunt stabilite condițiile menționate supra, instanța trebuie să ajungă la convingerea că corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale. Astfel, în situația cînd instanța de judecată consideră că, corectarea persoanei vinovate va putea fi atinsă prin soluția de liberare de răspundere penală cu tragerea la răspunderea contravențională, va aplica prevederile art.55 Codul penal. Circumstanțele respective sunt aplicabile cazului deoarece inculpatul pentru prima dată a săvârșit o infracțiune ușoară iar prejudiciu la caz nu există. Astfel Colegiul penal consideră de cuviință să-i aplice amendă amenzii în mărime de 150 (o sută cincizeci) unități convenționale, ceea ce echivalează 3000 (trei mii) lei.

19. La caz, Colegiul penal consideră că personalitatea inculpatului (caracteristica pozitivă, stagiul de muncă, lipsa încălcărilor) indică la posibilitatea corectării fără supunerea la răspundere penală. De asemenea, urmează a fi reținute condițiile preexistente comiterii faptei și comportamentul martorului Șpac Alexandru. Aceste circumstanțe indică la faptul că nu este necesară tragerea la răspundere a persoanei vinovate.

20. Conform art.106 Codul penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvîrșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvîrșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Dacă bunurile rezultate din infracțiuni și veniturile de la aceste bunuri au fost comasate cu bunurile dobîndite legal, se confiscă cea parte din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din infracțiuni și a veniturilor de la aceste bunuri. Dacă bunurile menționate la alin.(2) lit.a) și b) aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora. Dacă bunurile respective au fost transferate cu titlu gratuit unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea acestora, bunurile se confiscă. Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală. Confiscarea specială nu se aplică în cazul infracțiunilor săvîrșite prin intermediul unui organ de presă sau al oricărui alt mijloc de informare în masă. Colegiul penal menționează că, în cazul infracțiunii respective, prejudiciul material care putea fi constatat este bunul și anume suma de 200 lei. La caz se atestă că suma care a fost acceptată și primită de Lupașco Vasilii a fost restituită instantaneu după comiterea infracțiunii martorului Șpac Alexandru.

23. În baza art.448 Codul procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Se admite parțial, inclusiv din oficiu, recursul inculpatului Lupașco Vasilii și recursul avocatului XXXXXXXXXXXX în interesele inculpatului Lupașco Vasilii declarate împotriva sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) nr.1-876/2017 din 05 octombrie 2017 cu casarea integrală a acesteia și se pronunță o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

În conformitate cu art.55 Codul penal, se încetează procesul penal în privința lui Lupașco Vasilii în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.4 Codul penal cu tragerea la răspundere contravențională cu aplicarea unei amenzi în mărime de 150 (o sută cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 3000 (trei mii) lei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Judecător

Pleșca Ion

judcător

Negru Maria

judcător

Spoială Alexandru